

[...]

35.040/II/PN
MV/RV

Mijnheer de Voorzitter,

Ter zitting van 4 september 2003, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een Nederlandstalige inwoner van Voeren tegen de volgende feiten. Toen de klager, naar aanleiding van een kabeltelevisieprobleem, de pechdienst opbelde via het nummer dat op de facturen stond vermeld, kon hij de gewenste inlichtingen niet in het Nederlands krijgen doordat de bediende enkel Frans sprak. De technicus van Interмосane die zich 's anderdaags bij de klager thuis, bij afwezigheid van deze laatste, aandiende, liet in diens brievenbus een eveneens in het Frans gestelde kaart achter. Nochtans was de taalaanhorigheid van de klager de maatschappij bekend, aangezien zij hem in het Nederlands gestelde facturen stuurde.

De klager voegde bij zijn verzoek, tot staving van dit laatste, een afschrift van de voornoemde kaart en van de facturen die hem door de maatschappij werden toegestuurd.

Op de vraag om inlichtingen van de VCT antwoordt uw dienst:

"We kunnen u met genoegen meedelen dat ons bedrijf waakt over de naleving van het Koninklijk Besluit van 18 juli 1966 over de taalwetgeving in de administratie.

Het is juist dat de taalrol van Mijnheer [...] bekend was en dat de energiefacturen die hem toegestuurd zijn in het Nederlands uitgeschreven zijn. Niettemin kunnen wij een toevallige fout niet uitsluiten en het schijnt dat Mijnheer Lemmens het slachtoffer is van een ongelukkige samenloop van omstandigheden, waarvoor wij ons verontschuldigen.

Wij hebben nota genomen van de door u geformuleerde opmerkingen en hebben de noodzakelijke maatregelen getroffen om zo'n situatie in de toekomst te vermijden."

Conform de vaste rechtspraak van de VCT dienen zowel de antwoorden die telefonisch aan de abonnees worden verstrekt als de kaarten bestemd voor de klanten, de kaarten om de meterstand op te geven en de berichten aan de abonnees, te worden beschouwd als betrekkingen met particulieren.

De intercommunale Interмосane is een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten uit verschillende taalgebieden, behalve Brussel-Hoofdstad, bestrijkt en waarvan de zetel niet gevestigd is in een gemeente uit het Duitse taalgebied, als bedoeld door artikel 36, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Artikel 34, § 1, lid 4, van de SWT, waarnaar door artikel 36 van dezelfde wetten wordt verwezen, bepaalt dat de voornoemde gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de

woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 12, lid 3, van de SWT, bepaalt dat de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Met toepassing van die bepalingen had de klager de inlichtingen telefonisch in het Nederlands moeten krijgen en in zijn brievenbus een kaart moeten vinden die in het Nederlands was gesteld. Zulks, aangezien zijn taalaanhorigheid de maatschappij bekend was.

De VCT acht de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond.

Zij neemt evenwel akte van het feit dat het in casu gaat om louter occasionele vergissingen, en dat het nodige zal worden gedaan om dergelijke toestanden in de toekomst te vermijden.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met bijzondere hoogachting.

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT - DE WYELS